

EUROPEISKA
REVISIONSRÄTTEN

SV

Tal

**Bryssel den 9 december 2014
ECA/14/57**

Tal av Vítor Caldeira, ordförande för Europeiska revisionsrätten

Presentation av årsrapporterna för 2013

Europeiska unionens råd (ekonomiska och finansiella frågor)

Bryssel den 9 december 2014

Det talade ordet gäller.

ECA Press

Damijan Fišer – Pressekreterare

12, rue Alcide De Gasperi – L-1615 Luxemburg

T: +352 4398-45410 M: +352 621552224

E: press@eca.europa.eu @EUAuditorsECA Youtube: [EUAuditorsECA](https://www.youtube.com/EUAuditorsECA) eca.europa.eu

Herr ordförande,

ärade ministrar,

vice kommissionsordförande Georgieva.

Det är en ära att få presentera revisionsrättens årsrapport för budgetåret 2013 för rådet.

Vi lever i en tid av stora förändringar i Europa. En ny kommission står inför många stora utmaningar.

En utmaning är att förbättra förvaltningen av EU:s budget, och den består av tre viktiga delar: att utnyttja pengarna, att se till att EU:s finansiella regler följs och att uppnå ett resultat som är värdefullt – och synligt – för medborgarna. *Omne trium perfectum* som kommissionens ordförande Juncker kanske skulle säga.

Ärade ministrar.

Så här i början av den nya utgiftsperioden menar vi i vår årsrapport för 2013 att EU:s ekonomiska förvaltning generellt sett fortfarande inte är tillräckligt bra.

När det gäller att **utnyttja EU:s budget** gjordes utbetalningar från EU-budgeten under 2013 på över 148 miljarder euro, nästan 99 % av det största tillgängliga beloppet för året.

Revisionsrätten drar slutsatsen att dessa transaktioner redovisades korrekt 2013, och därmed har vi nu varje år sedan 2007 gjort ett uttalande utan reservation om räkenskapernas tillförlitlighet.

Vi hittade inte ett "svart hål" i EU:s räkenskaper som det sagts i några tidningsartiklar. Det vi säger i rapporten är att trots den höga andelen betalningar ökade EU:s totala utestående finansiella åtaganden med ytterligare 9 miljarder euro till 322 miljarder euro i slutet av 2013.

Vi pekar på att detta är ett av flera tecken på det ökande trycket på EU:s likviditet. Och det är mot den bakgrunden vi rekommenderar att kommissionen förebygger en potentiell brist på finansiering av EU-program genom att utarbeta lämpliga långsiktiga likviditetsbudgetar.

Det är också därför vi uppmanar kommissionen att se till att förskott och betalningar från EU-budgeten motsvarar verkliga likviditetsbehov. Ett av våra exempel handlar om att mindre än hälften av de 14 miljarder euro som betalats till **finansieringstekniska instrument** sedan 2007 hade nått de slutliga stödmottagarna i slutet av 2013.

Detta är en risk vid användning av finansieringstekniska instrument. En annan risk är att ju mer man använder offentliga medel som hävstång, desto längre bort från offentligt ansvarsutkrävande och revision hamnar pengarna. Utan rätt inramning riskerar finansieringstekniska instrument att göra det svårare att se vart pengarna tar vägen, om villkoren för att få utnyttja dem är uppfyllda och vilka resultat som uppnås.

Detta är en synpunkt vi har framhållit inte bara i vår årsrapport utan även i två nyligen offentliggjorda översiktliga analyser, en om offentligt ansvarsutkrävande och revisionsluckor och en om riskerna i samband med den ekonomiska förvaltningen av EU:s budget.

Jag tar upp detta idag igen eftersom det är högst relevant i samband med kommissionens nyligen tillkännagivna investeringsplan för Europa. Den nya **Europeiska fonden för strategiska investeringar** kommer i sista hand att vara beroende av garantier från EU-budgeten för att kunna mobilisera privat finansiering, så principerna om insyn, ansvarsutkrävande och offentlig revision måste respekteras.

Ärade ministrar.

EU-budgeten utnyttjas fullt ut men alltför många betalningar **följer** fortfarande **inte reglerna**.

Vi uppskattar den mest sannolika felprocenten i betalningarna 2013 till 4,7 %, jämfört med 4,8 % 2012. Det är långt över "väsentlighetsgränsen" på 2 %, liksom alla tidigare år som vi har granskat EU:s räkenskaper.

År 2013 var felnivån väsentlig inom alla utgiftsområden. Enda undantaget var de 10,6 miljarder euro som EU använde till sin egen administration.

Vi uppskattar att felprocenten är högre när det gäller de 80 % av EU-medlen där ansvaret för förvaltningen delas mellan kommissionen och medlemsstaterna. Vi uppskattar att felprocenten vid delad förvaltning är 5,2 %, jämfört med 3,7 % inom de övriga områdena, som främst förvaltas direkt av kommissionen. Som framgår av den ytterligare analysen i vår översikt över jordbruks- och sammanhållningsutgifterna 2007–2013 finner revisionsrätten fel i alla medlemsstater.

Kommissionens och de nationella myndigheternas korrigerande åtgärder bidrar förvisso till att hålla nere felprocentsatsen, men våra bevis tyder på att mycket mer skulle kunna göras med de nuvarande rutinerna för att i första hand förhindra att felen uppstår.

Till exempel kunde revisionsrättens felprocent inom landsbygdsutveckling i princip ha minskat från 6,7 till 2,0 % om de nationella myndigheterna hade använt sig av all den information de hade tillgång till innan de begärde ersättning från kommissionen.

De huvudsakliga källorna till fel som de nationella myndigheterna bör titta efter är samma som tidigare år: ersättningsanspråk som inte är stödberättigande, allvarliga överträdelser av reglerna för offentlig upphandling och felaktigt redovisade jordbruksarealer.

Revisionsrätten anser att förebyggande åtgärder är bättre än korrigerande eftersom felen avseende korrekthet även undergräver en effektiv och ändamålsenlig användning av EU:s medel. Detta leder mig in på det tredje huvudbudskapet i vår årsrapport.

Ärade ministrar.

Revisionsrätten anser att finansförvaltare på EU-nivå och nationell nivå bör vara mer inriktade på resultat när de använder EU:s pengar.

Under programperioden 2007–2013 låg inriktningen i första hand på att använda de pengar som fanns, i andra hand på att följa reglerna och först efter det – och i relativt liten utsträckning – på att **uppnå resultat**.

Detta återspeglar ett grundläggande drag i EU:s budgetförvaltning. Handläggare i medlemsstaterna och på EU-nivå har stått under hårt tryck för att använda pengarna eftersom de annars riskerar att förlora dem, men de har saknat motsvarande incitament för att uppnå resultat med pengarna.

Detta måste ändras under den nya programperioden. I vår årsrapport finns många exempel från de 19 särskilda rapporter som revisionsrätten antog 2013 som visar hur en bättre inriktning på resultat skulle kunna förbättra insatserna.

Kommissionen har visat att den är villig att gå från en kultur av att använda pengarna till en resultatkultur. För att detta ska lyckas måste tre förutsättningar finnas:

- För det första, ett uppriktigt åtagande på EU-nivå och nationell nivå att uppnå bästa möjliga resultat med begränsade resurser från EU.
- För det andra, lämpliga resultatmål och tillförlitlig information om måluppfyllelse.
- För det tredje – och det viktigaste – incitament som belönar goda resultat och motverkar dåliga.

Samtidigt kan – och bör – de samlade resultat som uppnås med EU-medel synas mer. Därför rekommenderar revisionsrätten att kommissionen i sin årliga utvärderingsrapport i större utsträckning rapporterar om EU-budgetens europeiska mervärde och hur EU-budgeten bidrar till uppfyllelsen av målen för Europa 2020-strategin. Vi konstaterar även att kommissionens möjlighet att göra detta

kommer att avgöras – i mycket hög grad – av kvalititeten på den information som finns tillgänglig på nationell nivå.

Herr talman, ärade ministrar.

Att förbättra EU:s ekonomiska förvaltning handlar inte om att välja mellan att använda pengarna, att följa reglerna och att uppnå resultat. Det handlar om att lyckas med alla tre sakerna samtidigt.

Vi vet att detta inte är enkelt. Vi pekar på riskerna i vår översiktliga analys av EU:s ekonomiska förvaltning. Uppgiften vore dock enklare om EU-budgeten var mer hanterbar, med färre prioriterade utgifter, tydligare mål och enklare rutiner för hur pengarna används. Det är de viktigaste lärdomarna från budgetperioden 2007–2013. Som jag hoppas också framgår av vårt arbete står revisionsrätten fast vid sitt fulla åtagande att hjälpa rådet, de övriga EU-institutionerna och medlemsstaternas myndigheter att förbättra den ekonomiska förvaltningen och ansvarsutkrävandet i EU under den innevarande budgetperioden.

Tack för uppmärksamheten.